♦ bloc-notes ♦

Toma Aurel și aparatele de radio

Fostul campion al Europei la categoria cocoș, are două slăbiciuni.

Boxul îl face din ambiție de a fi «cineva» și automobilul îl conduce la perfecție pentru că aceasta îi este meseria extra-sportivă.

De curând însă, Toma Aurel a devedădea pe mână o mașină cu radio.

Era entuziasmat, când d. Mihăescu, patronul garajului cu acelaşi nume în dădea pe mână o maișnă cu radio.

Singura lui dorință era să-și cumpere un aparat de radio...

Dar, nu avea parale suficiente.

LA PARIS IN 1936

In primăvara anului 1936, Toma Aurel se afla la Paris; după 4—5 matchuri bine retribuite, Toma agonisise o sumă de bani necesară pentru achiziționarea unui bun aparat.

In câteva zile, aparatul era cumpărat și compatriotul nostru îl și instalase în camera lui din hotelul Joigny unde locuia în acel timp.

Seara târziu prindea postul București și se delecta ascultând muzica din naiu a lui Fănica Luca, bând un Pernot în amintirea țuicii de Văleni.

Venind timpul să plece Toma Aurel și-a împachetat și aparatul de radio, cu gândul să-l aducă în țară dar...

VAMEȘII ITALIENI SUNT INTRANSIGENȚI

Toma Aurel a făcut în vara 1936, voiajul Paris — București cu automobilul și după ce a trecut Nisa și Coasta de Azur, la granița Ventimillia, vameșii italieni au descoperit în cufărul automobilului aparatul de radio.

— Trebue să plătiți 750 lire taxe vamale pentru aparatul de radio. (O taxă ceva mai mare decât costul aparatului).

— Nu plătesc nici un ban — a ripostat Toma Aurel — mai bine îl fac bucăți aci!

Ironie, vameșul italian a obiectat:

— Bine îl faceți bucăți, dar nu la noi, ci pe teritoriul francez!... și îi arăta pe șosea bariera graniței franceze.

— Atunci îl duc acolo și... Toma Aurel luând aparatul în brațe l-a dus la vama franceză unde a aranjat ca el să fie transportat d-lui Rene Delcourt din Paris.

Astfel a scăpat aparatul de radio al lui Toma de taxele vamale italiene.

TOMA AUREL NU SE ASTAMPARA

La New-York, Toma Aurel, mare amator de radio, își cumpăra un aparat scump cu 7 lămpi.

Imbarcat pe «Normandie», la înapoiere, Toma Aurel se gândește tot timpul cum va trece aparatul sub ochii vigilenți ai vameșilor francezi.

Ajuns la Havre, Toma Aurel face semn unui hamal să-i ia bagajul ca să-l ducă la biuroul vamei.

— Iți dau 10 dolari dacă îmi treci aparatul acesta, fără ca vameșii să-l mai vadă, spune Toma Aurel hamalului.

Răspunsul a venit scurt și prompt:

— Nu pot face lucrul acesta: mi-e frică!

Oricine altul ar fi dezarmat în fața acestui răspuns: cu dârzenia și încăpățânarea cunoscută, Toma Aurel nu se lasă și se prepară să-l treacă pe sub ochii vameșilor... «pe cont propriu»!

Boxeurul nostru cumpărase din New-York dintr'o hală de vechituri o valiză de piele sistem pungă.

(Continuare în pag. 4-a)

— Ce a fost mai greu pentru d-ta: Alpii sau Pirineii?

— Nici unii nici alții. Cele mai grele au fost întrebările reporterilor de Radio...

(După Ric et Rac Paris).

Sumanele d-lui Caranfil la Paris

Cu federația română de scrimă, trebue să recunoaștem, presa sportivă este ingrată.

Nu acordă suficientă atenție dezinteresatei munci și rodnicei activități care se depune acolo.

Au trebuit să survină evenimente într'adevăr excepționale, — cum a fost matchul Cehoslovacia—România, — pentruca publicul să afle de existența (și încă de bună calitate) a unor escrimeuri români.

In tăcere, fără surle și tobe, federația de scrimă prepară surprizele cele mai plăcute.

Nu îi veți fi auzit, desigur, niciodată pe acești oameni văicărindu-se (cum se obișnuește în alte sporturi la fel de văduvite de popularitate, de lipsa de fonduri cari anchilozează orice inițiativă...

Din contră, conducătorii acestei federații — probabil încă adepți ai filmului mut — au o activitate din cele mai laborioase.

Astfel, ați putut avea surpriza anunțări îmbucurătoarei vești, căreia i-am acordat atenția ce i se cuvenea: ROMANIA PARTICIPA LA CAMPIONATELE MONDIALE DE SCRIMA DELA PARIS.

Fără obișnuitul «tam-tam», o federație — care pentru mulți pare din cele mai obscure, — a știut să ofere publicului românesc, aceastā surpriză.

Participarea României într'un campionat mondial nu este un fapt divers care poate trece neobservat.

Dar nu numai acest lucru este scopul rândurilor de față.

Simțim o datorie de a releva și sublinia așa cum se cuvine, seriozitatea și priceperea cu care se lucrează în sânul acestei federațiuni, care ar putea servi chiar drept model.

Dovedind un spirit de înțelegere din cele mai largi, forul român de scrimă a decis ca România să nu fie reprezentată — cu echipă — decât la probele la cari purtătorii intereselor noastre au sorți să se plaseze mai mult decât onorabil.

Iar la concursurile individuale, a delegat pe reprezentanții cei mai autorizați ai scrimei românești.

Dar — indiferent de rezultatele pe cari le vor obține în aceste campionate mondiale — un lucru e cert: ECHIPA ROMANIEI SE VA RELEVA, IN ACEASTA COMPETIȚIUNE.

Succesul este însă de regie și trebue atribuit integral harnicului președinte al F. R. S. d. ing. N. Caranfil.

Datorită d-sale, echipa României va purta un echipament din cele mai originale și în acelaș timp de cel mai autentic gust.

Astfel, reprezentanții scrmei românești, își vor face apariția la aceste campionate, în niște sumane oltenești, pe cât de românești, pe atât de adequate acestui sport.

Și astfel — datorită ingenioasei inițiative a d-lui ing. Caranfil — sportul românesc va fi un bun prilej de propagandă națională și pe această cale.

Sumanele d-lui Caranfil vor face senzație în capitala Franței...

val. făgărășanu

Fără subiect

Aş vrea să scriu o poezie,
Bine'nțeles, de sport să fie,
Dar n'am subiect.
Nu poate nimeni să mă'njure
Vacanțele sunt sinecure,
Nu-i un defect.

*

Ce pot să scriu pe vremea asta
Când ne-a lovit pe toți năpasta,
Căci vrând să-și dea aer de soare
Ilustrul astru ce răsare
De dimineață, să ne-omoare,
Nu altceva.
Păi zi mata,
De poți să scrii o poezie
Intreagă doar de sport să fie

*

La football, pe teren doar zgura
A mai rămas să caște gura
Cum s'a urcat temperatura
Incolo, nimeni.
Cin'să fie?
Când e doar cald și prăfărie
E praf în goal, tribuna-i goală,
Arena fierbe, parcă-i smoală.
De minge nimeni nu se-atinge,
Pardon, că tot se vede-o minge
Rostogolindu-se de zor
Deși nu-i nici un jucător.
Dar își verifică talentul
Intendentul.

*

La box, deși avem talente,
Stau fără de angajamente
Retrași la vatră și șomează.
Nu fiindcă boxul regresează
Sau că nu mai interesează,
Dar pe căldura cea ingrată
Cine să-i pună să se bată?
Mai mare mila. Da și-altfel
Boxeurii n'ar lupta la fel,
Când este jar în atmosferă
Desigur că mai toți preferă
In locul luptei cu mănuși
Un duș.

*

Sunt, pe-acest timp de insolație,
In deficit de inspirație,
Dar cum în rime sunt perfect
Mi-am procurat și un subiect:
Conflictul chino-japonez!
Dar stați că'ncep să deraiez.

In sport e mare apatie,
O știu perfect,
Deaceea scriu o poezie
Fără subiect.

Astyanax

Stiri aviatice

FRANȚA

Două cunoscute aviatoare franceze, Maryse Bastie și Suzanne Tilliet, au pornit într'un sbor de studii spre Ircutsk și lacul Baical, pe bordul avionului lor Caudron Simoun», cu un motor Renault de 220 cp.

Acest raid, patronat de ministerul aerului francez, este făcut în scop de propagandă, aviatoarele propunându-și să străbată un total de 25.000 km.

Ele vor trece, în drumul lor, prin următoarele centre, pornind dela Paris: Moscova, Omsc, Ircutsk, Leningrad, Riga, Varșovia, *București*, Sofia, Belgrad, Budapesta, Viena. Fraga, Munchen, Paris, făcând în acest mod escală și în țara noastră.

AVIAȚIA LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALA

Pavilionul aeronauticei, inaugurat săptămâna trecută de d. Pierre Cot, ministrul aerului francez, s'a dovedit a fi la înălțimea așteptărilor Selecțiunea cea mai variată a diferitelor capod'opere în materie de aviație, atrage atenția deosebită a vizitatorilor. Pavilionul, construit pentru prezentare în «volum» iar nu în «suprafață», privit din afară, apare ca o enormă massă în formă de strunchiuri conice, amintind carlinga vreunui avion gigantic.

Nota dominantă a celor expuse în acest pavilion, este ordinea logică a prezentării, aparatele fiind grupate după categorii, o riguroasă triere nereținând decât tipurile cele mai reprezentative.

AUSTRIA

Reglementarea navigației aeriene internaționale durează dela crearea, în 1919 a Comisiunii aeriene de navigație internațională. (C.I.N.A.).

STATELE-UNTE

Ministerul marinei al Statelor-Unite, a comandat la fabricile americane «Sikorski», 11 avioane bimotoare amfibii pentru suma de 1.960.790 dolari.

Aceste avoiane posedă o mare rază de acțiune, fiind echipate cu motoare Hornet de 600 cp. și putând atinge o iuțeală de 321 km. pe oră.

Asemenea aparate cari pot transporta 15 pasageri și 3 oameni de echipagiu fac un serviciu regulat pe liniile comerciale din Norvegia, Africa și America de Sud.

RUGBY

Duminică la Brașov „Academia Comercială"-I. A. R.

In urma tratativelor duse între reprezentantul A. S. Academia Comercială și d. ing. Luca, delegatul Clubului I.A.R, s'a angajat un match amical de rugby care se va disputa la Brașov în ziua de 25 Iulie. Studenții vor deplasa următoarea echipă Bacu; Sedey, Beju C., Gabay, Eremia; Brănișteanu Fl. E. Mărculescu, Vasile Niculescu, Popovici Th. Ath. Argeșiu, N. Macarovici, Gr. Aman; Ștefan Bârsan Paul Brănișteanu și C. Ropală.

I. A. R-ul va prezenta meritoasa echipă ce activează în cadrul categoriei promoție. Nu ne îndoim că rugby-ul va avea o frumoasă propagandă în provincie căci e deajuns să cităm din echipa Academiei pe Ștefan Bârsan, Eremia, Niculescu Solidu, Argeșiu, E. Mărculescu și N. Macarovici toți jucători de categoria onoare de care nu ne îndoim că vor face un joc de demonstrație. Va conduce excelentul Duduș Ghimpețeanu.

Dela Academia Comercială

Sunt convocați pe terenul U. F. S. R. Joi 22 Iulie la orele 19 următorii: Bacu, Sedey, Beju, Gabay, Eremia, Branișteanu Fl., E. Mărculescu, Niculescu Solidu, Popovici Th., Ath. Argeșiu, N. Macarovici, Grigore Aman, Ștefan Bârsan, Paul Brănișteanu și C. Ropală, pentru a se discuta formarea echipei și pentru a fi puse la punct ultimile amănunte în legătură cu matchul de Duminecă dela Brașov.

VOLLEY-BASKET

P. T. T.-ul va avea o puternică secție de volley și basket

După cum am anunțat la timp, secția de volley și basket a clubului A. S. F. C. va fi probabil desființată. Urmând exemplul altor grupări, conducătorii alb-roșiilor au hotărât să nu mai poată activa în cadrul clubului decât funcționari comunali. Și cum cea mai mare parte a jucătorilor de volley și basket nu îndeplinesc această condițiune, vor fi obligați să se retragă din asociație.

Acești jucători însă, nu se vor împrăștia pela diferite cluburi, și nici nu vor abandona sporturile lor favorite.

După ce au tratat cu un club de football, unde intenționau să treacă în corpore spre a înființa o secție, neputând ajunge la un acord, și-au îndreptat privirile către P. T. T.. Se știe că acest club are deja o echipă de volley ball, care a activat în returul campionatului, fiind afiliată la F. R. B. V. Se mai știe chiar din coloanele ziarului nostru, că în programul de activitate al conducătorilor »poștașilor». figurează amenajarea terenurilor de volley și basket. Cum foștii jucători ai A. S. F. C.-ului vor trece în grup la P. T. T. unde li se oferă condițiuni bune de antrenament, și cum echipa va putea activa în cadrul primei categorii având jucători calificați pentru aceasta, noua grupare va beneficia de echipe puternice, care vor avea un cuvânt de spus în desfășurarea viitorului campionat.

BOX

D. secretar general vrea să se plimbe...

Suntem informați că secretarului general al F. R. Box-ului i-a venit gust de plimbare în «streinătate», și pentru care motiv a intrat în tratative cu un pseudo- manager din Paris pentru perfectarea unui turneu al echipei amatoare a României.

Aminiim pentru știința celor noui în sportul pugilistic că acel manager ce se intitulează reprezentantul boxeurilor români la Paris, a fost până acum câteva zile suspendat de F. R. Box pentrucă a fugit din București lăsând boxeuri neplătiți și o datorie de circa 40.000 lei la federație.

Suspendarea i-a fost ridicată de curând de acelaș secretar general care a regizat o «așa» zisă adunare generală a boxului românesc la care au participat vre-o... 11 oficiali!

Cum se spune o adunare generală în... familie!

Deci cu acest personagiu se tratează turneul românilor în Franța.

Nu avem echipă pentru un astfel de turneu

Trecând peste faptul că vom strica plăcerea plimbărețului oficial al F. R. Box-ului, trebuie totuși să arătăm că în prezent echipa României nu are ce căuta în turneu dincolo de frunariile țării.

Nu avem amatori destoinici pentru o astfel de expediție.

In afară de Osca, Rădan și Gaspar nu vedem cine va putea face deplasarea.

Mai era unul, Iacob Gheorghe, care însă tot mulțumită grijului secretar general, face în prezent antrenament la... Jilava ca militar nesupus la încorporare!

Și poate am mai uitat pe unul, Petre Pop, însă acesta este obosit de munca depusă cu instalarea electricității unui nou apartament.

Deci cam aceștia ar fi formația. Cu o astfel de echipă din care doi sunt... indisponibili nu se poate susține 5—6 matchuri în Franța.

Dar noi, totuși consiliem pe secretarul general să plece; căci poate alți componenți ai echipei, suferă de plictiseală pe malurile Dâmboviței.

Siki

Prima reuniune pugilistică a obținut la Iași un succes desăvârșit

IAȘI, 17. (Dela corespondentul nostru). — De aproape doi ani n'am mai avut nici o gală de box la Iași. Se părea deci că pugilismul este un sport definitiv compromis în capitala Moldovei, cu atât mai mult, cu cât competițiunile organizate până în prezent s'au... bucurat, de o totală indiferență din partea publicului.

D. Ionel Șoarec, a pus în picioare la Strand, o gală, a cărui succes desăvârșit, atât moral, cât și material, ne face să credem că boxul va cunoaște o eră de prosperitate în localitate.

REZULTATE TECHNICE

Iată rezultatele:

Mircea Arcu dispune de V. Palașcu, la puncte.

Mateo Moise și V. Pânzaru au făcut match nul.

Primul a fost superior. Cel mai frumos match al galei.

Ciornei l-a făcut k. o. pe Roșcăneanu.

Tucu — Trâmbaciu au boxat nedecis.

Sufragiu l-a învins pe Grădinaru la puncte.

Obuf l-a bătut pe S. Tony la puncte.

Grumeza a învins la puncte pe Chiper.

Simionescu și Chiper II au terminat la egalitate.

Leonida Cotidis și Gh. Popescu maestrul sălii „Sport și Muzică", au făcut o reușită exhibiție.

DOUA TALENTE

Maestrul Gh. Popescu, a scos la iveală două elemente de o valoare incontestabilă: ușorii M. Mateo și Sufragiu.

Din rest sunt susceptibili de progres Tucu, Obuf, Pânzaru, etc. Mircea Arcu, fost campion național, are o revenire de formă.

In curând va avea loc o nouă reuniune de box, cu concursul amatorilor dela Galați și Cernăuți.

GH. BERGHINER

Sportul și spiritul

de Isabela Sadoveanu

In ultimul număr al «Adevărului Literar și artistic» d-na Isabela Sadoveanu publică un extrem de interesant articol intitulat «Sportul și spiritul» pe care cu deosebită plăcere îl reproducem mai jos.

Ca un amănunt, vom menționa că autoarea articolului este mama d-lui Petre Sadoveanu fost mulți ani redactor al «Gazetei Sporturilor» și bine cunoscut în cercurile noastre sportive, unde cu 10—12 ani în urmă ocupa un loc de frunte.

Actualmente este stabilit în Anglia, și de câțiva ani a devenit cetățean al Albionului.

Se obișnuește a se arunca în sarcina sportului toate păcatele descoperite sau inventate de pesimiști pe seama generaților de după război. Partizanii sportului, conceput drept jocul și recreația omului modern, sunt însă nu numai foarte numeroși ei se găsesc și printre oamenii cei mai de seamă ai lumii: savanți oameni politici, literați, etc.

Astfel Jean Prevost, cunoscutul scriitor francez din generația lui Montherlant, Pierre Bost, etc., semnalează marele efort depus de grupul de literați din care face parte, pentru a creia, a doua zi după război o adevărată mișcare literară în favoarea sportului.

La noi marele scriitor Mihail Sadoveanu este, după cum reese din notele biografice atât de vioaie și atât de direct redate de fiica sa d-na Profira Sadoveanu, și din scrierile sale chiar, un mare iubitor de sporturi și joc, o pildă de armonioasă împerechere a disciplinii corpului și spiritului.

Toate jocurile pe care le iubesc băeții le-a cunoscut. A jucat «meta» și «Oina», bătând cucuri și alergând. A fost mare meșter la «țurcă» și în «țic», lovind cu dibăcie. Poarca, babele, cucurile și alte variante ale jocului cu mingea le-a practicat din plin și a fost întotdeauna «șef», adică — după limbajul generației de azi «campion».

«Aceasta i-a păstrat tinerețea inimii», — zise fiică-sa, — «asta se și vede în ochii lui albaștri, capabili de atâta duioșie și fericire intensă».

«N'a putut locui în oraș». Toți știm lucrul acesta. In adevăr, omul este un animal alcătuit pentru a trăi în largul naturii. Inima, plămânii, sistemul nervos, toate au fost creiate pentru exercițiul intens, pentru fugă urmărire, luptă și contestare, după care urmeză repaosul complect.

Venit în București pentru afaceri, Mihai Sadoveanu abia aștepta să se întoarcă în colonia plăcută, pe care și-o creiase la Copou. «afară, la lărgime». De aceia nu ne-a surprins fotografia pe care ni-o trimite dela stațiune din Vosgi Vittel și în care-l vedem înmânând cupa pentru marele concurs de polo, campionului echipei câștigătoare, în mijlocul comitetului. In ochii occidentalilor, desăvârșirea marelui scriitor român în sporturi și mentalitatea sa înțelegătoare pentru această latură a vieții moderne, este un motiv mai mult ca să-i recunoască valoarea și calitatea personalității sale.

Sportul a fost — fără îndoială — instituit pentru a restabili echilibrul în viața modernă, pe care civilizația a dislocat-o. El este o restaurare a sufletului și corpului, o școală a efortului. Organizara muncii industriale, cu diviziunea excesivă a muncii și specializarea până la absurd, a luat lucrătorului din fabrică, din atelier și din birou condiția care face munca creatoare și provoacă plăcerea efortului, munca efectuată pentru un scop.

Sportul provoacă sforțarea într'un grup în care individul nu-și sacrifică individualitatea, ci dimpotrivă își amplifică exuberența experienții puterilor sale de luptă, încordare și cooperare. In sport este toată bucuria responsabilității pe care o răpește școlarului disciplina din școală, omului matur disciplina lucrului obligator de fabrică, atelier, birou, etc. In echipă, jucătorul are în plin bucuria de a participa direct la realizarea unui scop, cu ceilalți tovarăși. Echipa este un organism viu, în care fiecare membru are un rol de împlinit, iar izbânda depinde de claritatea cu care acest scop este conceput și încrederea cu care este urmat.

Popoarele anglo-saxone practică sportul de veacuri.

Fiecare membru al echipei simte, fără să se dedea la analize subtile, drumul pe care cel din fruntea echipei îl urmează cu încrederea ducând echipa spre izbândă, susținând creația imaginației sale sprijinind vitejeşte execuția planului conceput de el. Conducătorul nu e numai un învingător sărbătorit; este, pare-se un preot al unui cult cultul spiritului de echipă. Iar acesta trece apoi în armată și în națiunea întreagă. De aci vine lealitatea acestor popoare în slujba intereselor altora și a intereselor celor mai mari ale omenirii.

Sadoveanu, copilul jucăuș și statornic, sportivul, vânătorul și pescarul a dat totdeauna dovadă de o astfel de lealitate. Spiritul său de înfrățire cu literații care-l înconjurau în tinerețe, l-a dus la intemeierea societății scriitorilor, din care însă din nenorocire n'a putut face o echipă. Frăția de cruce, care s'a încheiat pentru totdeauna între el și cei care au conlucrat la «Viața Românească», s'a manifestat apoi în legătura statornică dintre el și cei doi tovarăși de vânat: G. Topîrceanu și M. Sevastos.

Ca în toate manifestările sale, spiritul acesta de înfrățire nu s'a mărginit la grupul său și la neamul său. Prin practica jocului și a sportului, Mihail Sadoveanu a devenit nu numai un leal slujitor al țării și neamului său, ci s'a pus în slujba idealurilor mari cari au cârmuit și vor cârmui lumea întotdeauna. In sufletul său s'a deschis o ușă care e în spre partea lumii veșnice și i-a dat acea spiritualitate infinită, incalculabilă, extrapersonală — pe care toți o bănuesc că ar exista în noi și care pentru unii există realmente, ca un rezervoriu nesecat de credințe și idei, trecând dincolo de orice concepție clar realizată: De acolo s'au făurit în totdeauna eroii și zeii, acolo este **«Țara de dincolo de Neguri»**, pe care o caută vânătorii și pescarii, sportivi, cercetătorii și poeții, — iar călătoria în căutarea ei o face fiecare cumijloacele pe care le are. Totul e să crezi în realitatea ei și să nu pregeți în a porni la drum. De aceia trebue să fii deprins cu drumul. Să faci călătoria ca un sportiv, format atât cu trupul cât și cu sufletul.

I. S.